

Sygn. akt IV CSK 105/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa T. Z.
przeciwko K. J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 października 2013 r., w którym oddalono apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 lutego 2013 r. W wyroku tym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 109.428, 40 zł z odsetkami tytułem wynagrodzenia w związku z bezumownym korzystaniem przez pozwanego z przedmiotu leasingu po zachowaniu stosunku leasingu.

W skardze kasacyjnej pozwany podnosił naruszenie art. 222 § 2 k.p.c. oraz art. 224 k.c. i wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji, ewentualnie – o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga jest oczywiście uzasadniona, bowiem „Sąd Apelacyjny przyjął za podstawę rozstrzygnięcia art. 222 § 2 i art. 224 k.c. w sytuacji, (w której) pozwany (...) w całości rozliczył się z powodem z zawartej między nimi umowy leasingu pooperacyjnego oraz złożył wniosek o przeniesienie na niego własności (...) samochodu zgodnie z o.w.u. leasingu, a tylko postępowanie powoda spowodowało, że do tego nie doszło” (s. 2 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analizując treść obszernego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej pozwanego oraz zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W związku z prawną motywacją wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany powołuje się na fakty, które pozostają w sprzeczności z ustaleniami faktycznymi obu Sądów *meriti* (por. s. 5-6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Należy zaznaczyć, że Sąd Najwyższy w toku postępowania kasacyjnego pozostaje związany ustaleniami faktycznymi Sądu drugiej instancji (art. 398³ § 3 k.p.c.).

W tej sytuacji istniały podstawy do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw